DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 4 mars 2004 *

I mål C-130/02,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Finanzgericht München (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Krings GmbH,

och

Oberfinanzdirektion Nürnberg,

angående dels tolkningen av Kombinerade nomenklaturen till Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, s. 1), dels giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 306/2001 av den 12 februari 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 44, s. 25),

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av domarna A. Rosas (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt A. La Pergola och S. von Bahr,

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Krings GmbH, genom G. Kroemer, Rechtsanwalt,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J.C. Schieferer, i egenskap av ombud, biträdd av M. Núñez Müller, Rechtsanwalt,

med hänsyn till referentens rapport,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Finanzgericht München har, genom beslut av den 27 februari 2002 som inkom till domstolen den 9 april samma år, i enlighet med artikel 234 EG ställt två frågor avseende dels tolkningen av Kombinerade nomenklaturen till Gemensamma tulltaxan (nedan kallad KN) i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, s. 1), dels giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 306/2001 av den 12 februari 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 44, s. 25).

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Krings GmbH, ett tyskt bolag (nedan kallat Krings), och Oberfinanzdirektion Nürnberg (Tyskland) avseende klassificering enligt tulltaxan av två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te.

Tillämpliga bestämmelser

3 I kapitel 9 KN, avseende kaffe, te, matte och kryddor, finns bland annat tulltaxenummer 0902 (te, även aromatiserat), i vilket undernummer 0902 40 00 ingår, som har följande lydelse: "Annat svart (fermenterat) te och annat delvis fermenterat te." Tullbefrielse skall medges för de varor som anges i detta undernummer.

4 Kapitel 21 KN, som avser diverse ätbara beredningar, innehåller bland annat följande tulltaxenummer:

KN-nr	Varuslag	Konventionell tullsats (%)
1	2	3
2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:	
[...]	[...]	[...]
2101 12	— — Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:	
2101 12 92	— — — Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av kaffe	11,5
[...]	[...]	[...]
2101 20	— Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:	
2101 20 20	— — Extrakter, essenser och koncentrat	6
	— — Beredningar:	
2101 20 92	— — — På basis av extrakter, essenser eller koncentrat av te eller matte	6
2101 20 98	— — — Andra	6,5 + EA
[...]	[...]	[...]
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	
[...]	[...]	[...]
2106 90 98	— — — Andra	9 + EA

5 I enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2559/2000, antog kommissionen förordning nr 306/2001.

6 I artikel 1 i förordning nr 306/2001 föreskrivs följande:

"De varor som beskrivs i kolumn 1 [i] den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell."

7 Denna förordning innehåller en bilaga, i vilken det i punkterna 2 och 3 anges följande:

Varubeskrivning (1)	Klassificering (KN-nummer) (2)	Motivering (3)
...	...	...
2. Produkt benämnd citronte, i pulverform, för beredning av te, med följande sammansättning (viktprocent) — socker: 90,1 — extrakt av te: 2,5 samt små mängder av maltodextrin, citronsyra, citronarom samt ett klumpförebyggande medel	2101 20 92	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och av texten till KN-nummer 2101, 2101 20 och 2101 20 92.
Varan är avsedd att konsumeras som dryck efter blandning med vatten		Produkten anses utgöra en beredning på basis av extrakt av te med tillsats av socker i enlighet med de förklarande anmärkningarna till HS, nr 2101, första paragrafen, punkt 3.
3. Produkt i flytande form, för beredning av te, med följande analytiska sammansättning (viktprocent): — socker:58,1 (94 % calculé sur la matière sèche) — vatten: 38,8 — extrakt av te: 2,2 — trinatriumcitrat: 0,9	2101 20 92	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och av texten till KN-nummer 2101, 2101 20 et 2101 20 92.
Varan är avsedd att konsumeras som dryck efter blandning med vatten		Produkten anses utgöra en beredning på basis av extrakt av te med tillsats av socker i enlighet med de förklarande anmärkningarna till HS, nr 2101, första paragrafen, punkt 3.
...	...	...

8 I punkterna 1–3 i avdelning IV, kapitel 21, med rubriken "Diverse ätbara beredningar", i de förklarande anmärkningarna avseende tulltaxenummer 2101 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat Harmoniserade systemet) anges följande:

"Detta nummer omfattar:

1) Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe. Dessa kan framställas av rent kaffe (även koffeinfritt) eller av en blandning av kaffe och kaffesurrogat. De kan vara flytande eller i pulverform och är vanligen starkt koncentrerade. Till denna grupp hör de produkter som inom handeln benämns snabbkaffe (instant coffee), dvs. bryggt kaffe som har indunstats eller frystorkats i vakuum;

2) extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte. För dessa produkter gäller i tillämpliga delar vad som angivits i punkt 1;

3) beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av kaffe, te eller matte enligt punkterna 1 och 2 här ovan. Dessa utgör beredningar på basis av essenser, extrakter eller koncentrat av kaffe, te eller matte (och inte beredningar som har erhållits genom blandning av kaffe, te eller matte med andra ämnen), t.ex. extrakter etc. med tillsats av stärkelse eller andra kolhydrater."

9 Vad beträffar undernummer 2101 12 i Harmoniserade systemet, avseende beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe, har Tullsamarbetsrådet antagit ett beslut i en klassificeringsfråga med följande lydelse:

"1. Beredning på basis av kaffeextrakt bestående av 98,5% lösligt kaffe (erhållet genom infusion av kaffe följt av indunstning) och 1,5% steviosid (ett inte energigivande sötningsmedel)."

10 I de allmänna bestämmelserna för tolkning av KN, som finns i del I avsnitt I del A KN, föreskrivs följande:

"Vid klassificering av varor enligt [KN] skall följande gälla:

1. Benämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel är endast vägledande. Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av tulltaxenumren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i tulltaxenumren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser.

2. ...

b) Anges ett visst material eller ämne i ett tulltaxenummer skall materialet eller ämnet klassificeras enligt detta tulltaxenummer även i blandning eller förening med andra material eller ämnen. Anges varor av ett visst material

eller ämne i ett tulltaxenummer skall varor som helt eller delvis består av detta material eller ämne klassificeras enligt detta tulltaxenummer. Klassificeringen av varor som består av mer än ett material eller ämne regleras närmare av regel 3.

3. När vid tillämpning av regel 2 b, eller i annat fall, två eller flera tulltaxenummer kan komma ifråga för en vara gäller följande:

a) Det tulltaxenummer som har den mest specificerade varubeskrivningen skall tillämpas framför ett tulltaxenummer som har en mera allmän varubeskrivning. När det i var[t] och e[tt] av två eller flera tulltaxenummer anges endast en del av de material eller ämnen som ingår i en blandning eller i en sammansatt vara eller endast en del av de artiklar som ingår i en sats för försäljning i detaljhandeln, skall dock dessa tulltaxenummer anses ha lika specificerad varubeskrivning, även om ett av tulltaxenumren ger en fullständigare eller noggrannare beskrivning än något av de andra.

b) Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.

c) När en vara inte kan klassificeras med ledning av 3 a eller 3 b, skall det tulltaxenummer tillämpas som står sist av de tulltaxenummer som skäligen kan komma ifråga."

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

11 Krings begärde den 9 augusti 2000 att den för tillämpningen av kapitel 9 KN behöriga tyska tullmyndigheten Oberfinanzhof Hamburg skulle meddela honom två bindande tulltaxeupplysningar avseende två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te. Krings begärde att nämnda varor skulle klassificeras enligt undernummer 0902 40 00 i KN. Oberfinanzdirektion Hamburg överlämnade denna begäran till Oberfinanzdirektion Nürnberg, som är behörig när det gäller varor som omfattas av kapitel 21 KN.

12 Enligt de uppgifter som Krings gav till tullmyndigheterna består var och en av de ifrågavarande varorna av en blandning av 64 procent kristalliserat socker, 1,9 procent extrakt av te och vatten samt, avseende en av de båda blandningarna, med tillsats av 0,8 procent citronsyra.

13 Enligt den undersökning som gjordes av Zolltechnischen Prüfungs- und Lehranstalt München (tulltekniska prövnings- och utbildningsenheten i München) (Tyskland) utgör dessa blandningar söta vätskor av brunt sockerlag. Den blandning som innehåller citronsyra är också syrlig. De har dessutom en svag tesmak och en koffeinhalt (HPCL) på 59 mg/100 eller 43 mg/100. Institutet beräknade på grundval av koffeinhalten att nämnda blandningar innehöll extrakt av te om 1–2,4 procent eller 0,7–1,7 procent av den totala vikten. Med hänsyn till varornas låga halt av extrakt av svart te rekommenderade nämnda institut att de skulle klassificeras enligt undernummer 2106 90 98 (avseende livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans) i KN.

14 Den 4 oktober 2000 meddelade Oberfinanzdirektion Nürnberg två bindande tulltaxeupplysningar med nummer DE M/1895/00-1 och DE M/1896/00-1, enligt vilka de ifrågavarande varorna klassificerades enligt undernummer 2106 90 98 i KN.

15 Genom beslut av den 30 juli 2001 avslog Oberfinanzdirektion Nürnberg de klagomål som Krings ingett avseende dessa bindande tulltaxeupplysningar. Krings väckte då talan vid Finanzgericht München och gjorde gällande att de omtvistade varorna skulle klassificeras enligt tulltaxenummer 2101 i KN. Enligt Krings utgör nummer 2106 ett uppsamlingsnummer som endast kan komma i fråga om något annat tulltaxenummer i KN inte är tillämpligt. Tulltaxenummer 2101 skulle enligt Krings tillämpas i målet vid den nationella domstolen, eftersom det enligt ordalydelsen bland annat omfattar extrakter, essenser och koncentrat av te samt beredningar på basis av dessa produkter. Krings har således yrkat att beslutet av den 30 juli 2001 och de bindande tulltaxeupplysningar som meddelades den 4 oktober 2000 skall ogiltigförklaras och att Oberfinanzdirektion Nürnberg skall föreläggas att klassificera varorna enligt undernummer 2101 20 92.

16 Finanzgericht München anser att det inte är aktuellt att klassificera de ifrågavarande varorna enligt tulltaxenummer 0902 i KN, eftersom nämnda varor inte innehåller te, såsom anges i detta tulltaxenummer, utan endast extrakt av te. Finanzgericht München har vidare betonat att extrakter, essenser och koncentrat av te uttryckligen omfattas av tulltaxenummer 2101 i KN och att det i undernummer 2101 20 uttryckligen hänvisas till "extrakter, essenser och koncentrat av te samt beredningar på basis av dessa produkter". Enligt Finanzgericht München innebär uttrycket "på basis av" att andelen koncentrat av te skall utgöra en absolut nödvändig beståndsdel av beredningen, och inte endast den huvudsakliga delen eller den som kännetecknar beredningen. Denna tolkning bekräftas av de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet avseende undernummer 2101 12 och av indelningen i undernummer i KN, i vilka andra beståndsdelar endast är av kvantitativt underordnad betydelse. Enligt ett klassificeringsbeslut består en beredning på basis av extrakt av kaffe av 98,5 procent lösligt kaffe och 1,5 procent sötningsmedel. De omtvistade varorna i förevarande mål vid den nationella domstolen innehåller emellertid endast mycket små mängder te — 1,9 procent enligt Krings uppgifter — på "basis" av vilka de blandningar som skall bedömas under alla omständigheter inte har framställts.

17 Finanzgericht München erinrar vidare om domstolens fasta rättspraxis (se bland annat dom av den 20 juni 1996 i mål C-121/95, VOBIS Microcomputer, REG 1996, s. I-3047, punkt 13), enligt vilken det avgörande kriteriet för

klassificering av varor i allmänhet skall vara varornas objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i tulltaxenumren i Gemensamma tulltaxan och i anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen. I målet vid den nationella domstolen kan inte de uppgifter som ingetts av tillverkaren enligt vilka de ifrågavarande varorna innehåller en minsta tillsats av extrakt av te om 1,9 procent inte kontrolleras. Enligt ett sakkunnigt vittne som hörts av Finanzgericht München kan halten av extrakt av te i denna typ av beredningar endast bestämmas på ett mycket vagt och osäkert sätt. Den nationella domstolen anser att formuleringen "på basis av koncentrat av te" som används i tulltaxenummer 2101 i KN emellertid ger uttryck för att det skall finnas en faktisk kvantitativ andel koncentrat av te. Det räcker inte att extraktet av te eller till och med endast tesmaken kännetecknar beredningen.

18 Finanzgericht München har i detta avseende anfört att denna domstols ledamöter vid en provsmakning av varorna i fråga inte tydligt kunde känna en sådan tesmak.

19 Enligt Finanzgericht München saknar det, till skillnad från vad Bundesministerium für Finanzen (det österrikiska federala finansministeriet) framförde i en skrivelse av den 28 februari 2002, som Krings lagt till handlingarna i målet, betydelse att de omtvistade varorna uppfyller de nationella livsmedelsrättsliga kriterierna för en beredning för framställning av drycker på basis av te. Finanzgericht München anser att det är osannolikt att den ifrågavarande koncentrerade sockersirapen fortfarande har den erforderliga tehalten när den utspädes för att kunna konsumeras som dryck. Under alla omständigheter skall inte varje beredning som innehåller ett koncentrat av te redan på grund av denna tillsats klassificeras enligt tulltaxenummer 2101 20 92 i KN.

20 Finanzgericht München anser sig emellertid förhindrad att avgöra målet vid den nationella domstolen på detta sätt, eftersom kommissionen i förordning nr 306/2001 har klassificerat liknande varor enligt undernummer 2101 20 92

och ansett att de ifrågavarande beredningarna på basis av socker som innehåller extrakt av te utgör beredningar "på basis av extrakt av te" med "tillsats av socker". Finanzgericht München anser således att det är nödvändigt att till domstolen ställa frågan avseende denna förordnings giltighet innan den avgör målet.

21 Under dessa omständigheter har Finanzgericht München beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Skall [KN] tolkas så, att blandningar mellan

a) 64 procent kristalliserat socker, 1,9 procent extrakt av te och vatten och

b) 64 procent kristalliserat socker, 1.9 procent extrakt av te, 0,8 procent citronsyra och vatten inte utgör beredningar på basis av extrakt av te?"

2) Är förordning [nr 306/2001] giltig avseende de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till förordningen?

Bedömning av tolkningsfrågorna

22 Domstolen konstaterar inledningsvis att tvisten vid den nationella domstolen avser klassificering enligt tulltaxan av två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te och att — såsom Finanzgericht München har konstaterat i beslutet om hänskjutande — liknande varor har klassificerats enligt undernummer 2101 20 92 i KN (avseende beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av te eller matte) genom förordning nr 306/2001, som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning nr 2658/87. I förevarande mål anser den nationella domstolen att de ifrågavarande varorna med hänsyn till deras låga halt av extrakt av te inte kan klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i KN och har mot denna bakgrund ifrågasatt giltigheten av förordning nr 306/2001.

23 Domstolen konstaterar även att de två frågor som ställts till domstolen avser ett problem avseende tolkningen av undernummer 2101 20 92 i KN. Tolkningsfrågorna skall vidare förstås så, att Finanzgericht München vill få klarhet i huruvida förordning nr 306/2001 är giltig till den del vissa varor, vars halt av extrakt av te inte överstiger 2,5 procent respektive 2,2 procent av den totala vikten, klassificeras enligt undernummer 2101 20 92, och om samma klassificering skall tillämpas analogt på två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te, som båda består av 64 procent kristalliserat socker och 1,9 procent extrakt av te och vatten samt, avseende en av blandningarna, med tillsats av 0,8 procent citronsyra.

24 Vad beträffar den nationella domstolens andra fråga har Krings och kommissionen gjort gällande att förordning nr 306/2001 är i enlighet med KN och att varorna i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilka liknar dem som avses i denna förordning men har en ännu lägre halt av extrakt av te, nämligen 1,9 procent av den totala vikten, också omfattas av undernummer 2101 20 92 i KN.

25 Domstolen erinrar i detta avseende om att en klassificeringsförordning, som i förevarande fall förordning nr 306/2001, antas av kommissionen efter yttrande av Tullkodexkommittén i de fall klassificeringen av en viss vara i KN skulle kunna medföra svårigheter eller bli föremål för diskussion (se dom av den 17 maj 2001 i mål C-119/99, Hewlett Packard, REG 2001, s. I-3981, punkt 18).

26 Enligt domstolens rättspraxis har rådet tillerkänt kommissionen ett stort utrymme för att, i samarbete med tullexperter från medlemsstaterna, efter eget skön precisera innehållet i de tulltaxenummer som skall beaktas vid klassificeringen av en viss vara. Den behörighet som kommissionen har att besluta om åtgärder i enlighet med artikel 9 i förordning nr 2658/87 innebär emellertid inte att den har behörighet att ändra innehållet i tulltaxenumren eller deras räckvidd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 december 1995 i mål C-267/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1995, s. I-4845, punkterna 19 och 20, och av den 28 mars 2000 i mål C-309/98, Holz Geenen, REG 2000, s. I-1975, punkt 13).

27 Domstolen skall således pröva om undernummer 2101 20 92 i KN skall tolkas så, att det omfattar varor som har en låg halt av extrakt av te såsom de som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till förordning nr 306/2001.

28 Av fast rättspraxis framgår att, av hänsyn till rättssäkerheten och i syfte att underlätta kontroll, skall det avgörande kriteriet för klassificering av varor i allmänhet vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i lydelsen av tulltaxenumret i KN. De förklarande anmärkningar som har utarbetats av kommissionen (vad beträffar KN) och av Tullsamarbetsrådet (vad beträffar Harmoniserade systemet) utgör viktiga tolkningsdata vid bedömningen av vad som inbegrips under olika tulltaxenummer, likväl utan att vara rättsligt bindande (se domen i det ovan i punkt 13 nämnda målet VOBIS Microcomputer, punkt 13, dom av den 28 april 1999 i mål C-405/97, Mövenpick Deutschland, REG 1999, s. I-2397, punkt 18, och domen i det ovannämnda målet Holz Geenen, punkt 14).

29 Enligt lydelsen av tulltaxenummer 2101 i KN avses bland annat beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av te. Såsom Krings och kommissionen med rätta har gjort gällande föreskrivs varken enligt lydelsen av tulltaxenummer 2101 — i såväl KN som Harmoniserade systemet — eller i systemets indelning i undernummer någon minimihalt av te för de beredningar som avses där. Till skillnad från den nationella domstolens uppfattning finns det inte någon objektiv omständighet enligt vilken det krävs att te skall utgöra den huvudsakliga beståndsdelen i sådana beredningar. Det räcker att extraktet eller koncentratet av te ingår vid framställningen såsom en väsentlig beståndsdel som ger livsmedelsberedningarna deras särskiljningsförmåga.

30 Dessutom kan enligt domstolens rättspraxis det ändamål för vilket produkten är avsedd i sig utgöra ett objektivt kriterium för klassificering. Detta förutsätter att ändamålet är oupplösligt förenat med produkten, vilket skall kunna konstateras med ledning av produktens objektiva kännetecken och egenskaper (se dom av den 1 juni 1995 i mål C-459/93, Thyssen Haniel Logistic, REG 1995, s. I-1381, punkt 13, och domen i det ovannämnda målet Holz Geenen, punkt 15).

31 I förevarande mål är det fråga om varor som är avsedda att konsumeras som drycker på basis av te som erhållits endast genom blandning av extrakt eller koncentrat av te med vatten. Enligt Krings och kommissionen är sammansättningen av nämnda varor anpassad för slutkonsumtion och överensstämmer med de bestämmelser som gäller för tillverkare av drycker på basis av te. Under dessa omständigheter ger det ändamål för vilket de ifrågavarande varorna är avsedda stöd för att de skall klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i KN.

32 Det svar som skall ges till den nationella domstolen är således att det vid prövningen av den andra frågan inte har framkommit några omständigheter som kan påverka giltigheten av förordning nr 306/2001 till den del de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till förordningen klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i KN i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

33 Vad beträffar den första frågan, avseende huruvida även de varor som är i fråga i målet vid den nationella domstolen skall klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i KN, erinrar domstolen om att klassificeringsförordningar har en generell räckvidd, eftersom de inte skall tillämpas på en viss näringsidkare utan generellt på varor som är identiska med dem som har prövats av Tullkodexkommittén. För att vid tolkningen av en klassificeringsförordning kunna fastställa dess tillämpningsområde måste hänsyn bland annat tas till den lämnade motiveringen (domen i det ovannämnda målet Hewlett Packard, punkterna 19 och 20).

34 Förordning nr 306/2001 är visserligen inte direkt tillämplig på de varor som är i fråga vid den nationella domstolen. Det är nämligen inte fråga om varor som är identiska med dem som avses i förordningen, eftersom de bland annat har en halt av extrakt av te som uppgår till 1,9 procent av den totala vikten.

35 Såsom kommissionen med rätta har gjort gällande främjar emellertid en analog tillämpning av en klassificeringsförordning såsom förordning nr 306/2001 på varor som liknar dem som avses i denna förordning en enhetlig tolkning av KN och likabehandling av aktörerna.

36 Enligt den motivering som avser de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till förordning nr 306/2001 skall dessa varor anses utgöra beredningar på basis av extrakt av te med tillsats av socker, oberoende av att en av dem består av 90,1 procent socker och 2,5 procent extrakt av te och den andra består av 58,1 procent socker och 2,2 procent extrakt av te. Denna motivering kan överföras till att även gälla de varor som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilka består av 64 procent kristalliserat socker och 1,9 procent extrakt av te.

37 Den omständigheten att ledamöterna i den nationella domstolen hade svårigheter att känna tesmaken i sistnämnda varor hindrar inte att de kan klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i KN. Domstolen påpekar att det av de bindande tulltaxeupplysningarna avseende dessa varor framgår att de har en svag tesmak. Det framgår inte heller av lydelsen av tulltaxenummer 2101 eller av de

förklarande anmärkningarna till detta nummer att det krävs en stark smak av te, kaffe eller matte för att en vara skall kunna klassificeras enligt detta tulltaxenummer.

38 Den första frågan skall således besvaras på så sätt att den klassificering som kommissionen har gjort i förordning nr 306/2001 avseende de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till denna förordning skall tillämpas analogt på två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te, som båda består av 64 procent kristalliserat socker och 1,9 procent extrakt av te och vatten samt, avseende en av de båda blandningarna, med tillsats av 0,8 procent citronsyra.

Rättegångskostnader

39 De kostnader som har förorsakats kommissionen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 27 februari 2002 har ställts av Finanzgericht München — följande dom:

1) **Vid prövningen av den andra frågan har det inte framkommit några omständigheter som kan påverka giltigheten av kommissionens förordning**

(EG) nr 306/2001 av den 12 februari 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen, till den del de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till förordningen skall klassificeras enligt undernummer 2101 20 92 i Kombinerade nomenklaturen till Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

2) Den klassificering som Europeiska gemenskapernas kommission har gjort i förordning nr 306/2001 avseende de varor som beskrivs i punkterna 2 och 3 i tabellen i bilagan till denna förordning skall tillämpas analogt på två blandningar avsedda för framställning av drycker på basis av te, som båda består av 64 procent kristalliserat socker och 1,9 procent extrakt av te och vatten samt, avseende en av de båda blandningarna, med tillsats av 0,8 procent citronsyra.

Rosas La Pergola von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 mars 2004.

R. Grass V. Skouris

Justitiesekreterare Ordförande